

Bruksela, dnia 23.12.2025 r.
C(2025) 9298 final

KOMUNIKAT KOMISJI

zmieniający Wytyczne w sprawie niektórych środków pomocy państwa w kontekście systemu handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych po 2021 r.

KOMUNIKAT KOMISJI

zmieniający Wytyczne w sprawie niektórych środków pomocy państwa w kontekście systemu handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych po 2021 r.

1. WPROWADZENIE

- 1) 21 września 2020 r. Komisja przyjęła Wytyczne w sprawie niektórych środków pomocy państwa w kontekście systemu handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych po 2021 r.¹ („wytyczne”), mające zastosowanie przez czas trwania czwartego okresu rozliczeniowego unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS), a mianowicie od 2021 r. do 2030 r.
- 2) W nawiązaniu do komunikatu w sprawie Kompasów konkurencyjności² w komunikacie w sprawie Paktu dla czystego przemysłu³ przedstawiono dalsze działania na rzecz strukturalnej transformacji zmierzającej do elektryfikacji i zwiększenia udziału odnawialnych źródeł energii w UE, co ma ostatecznie trwale obniżyć ceny energii, a jednocześnie zapewnić konkurencyjność unijnego przemysłu.
- 3) Stały wzrost cen energii elektrycznej od 2020 r. wywarł jednak głęboki wpływ na niektóre energochłonne sektory i podsektory. W obecnej sytuacji, w przypadku najbardziej narażonych energochłonnych sektorów i podsektorów w UE, łączny efekt wysokich cen energii i wzrostu kosztów emisji zwiększył ryzyko ucieczki emisji, tj. ryzyko przeniesienia przez przedsiębiorstwa działalności produkcyjnej do innych jurysdykcji, gdzie ograniczenia dotyczące emisji są mniej rygorystyczne lub nie istnieją, lub zastąpienia produktów unijnych wyrobami z importu, których produkcja wiąże się z wysokimi emisjami. Wzrost ten uzasadnia zwiększenie maksymalnej intensywności pomocy o pięć punktów procentowych w sektorach już uznanych za narażone na rzeczywiste ryzyko ucieczki emisji z powodu kosztów emisji pośrednich od 2020 r.
- 4) Metodyka obliczania pomocy wypłacanej na jedną instalację na podstawie wytycznych oznacza, że pomoc na pokrycie kosztów emisji pośrednich wzrasta zgodnie z ceną uprawnień w ramach EU ETS. Od czasu przyjęcia wytycznych miał jednak miejsce stały wzrost kosztów emisji, co zwiększyło ryzyko ucieczki emisji w sektorach, które podlegają konkurencji międzynarodowej i charakteryzują się stosunkowo wysoką intensywnością emisji pośrednich, ale nie uznano ich za rzeczywiście zagrożone na podstawie założeń dotyczących kosztów emisji obowiązujących w 2020 r.
- 5) W związku z tym zgodnie z metodyką wykorzystaną do przygotowania wytycznych rozszerzono wykaz kwalifikujących się sektorów w załączniku I do wytycznych, aby uwzględnić fakt, że w przypadku niektórych sektorów rzeczywiście wzrosło ryzyko ucieczki emisji. W świetle różnicowanej intensywności emisji pośrednich w stosunku do sektorów kwalifikujących się od 2020 r. intensywność pomocy w wysokości 75 % dla nowo kwalifikujących się sektorów uznaje się za proporcjonalną.

---

¹ Dz.U. C 317 z 25.9.2020, s. 5, uzupełnione komunikatem Komisji z dnia 24 listopada 2021 r., Dz.U. C 528 z 30.12.2021, s. 1.

² Komunikat Komisji, COM(2025) 30 final, 29.1.2025.

³ Komunikat Komisji, COM(2025) 85 final, 26.2.2025.

- 6) Państwa członkowskie mogą zdecydować się na rekompensowanie nowo kwalifikującym się sektorom kosztów emisji pośrednich i mogą to zrobić w odniesieniu do takich kosztów poniesionych już od 2025 r.
- 7) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość zgłaszania sektorów lub podsektorów niewymienionych w załączniku I, w oparciu o solidne i reprezentatywne dowody wykazujące, że na poziomie UE dane sektory lub podsektory spełniają kryteria kwalifikowalności, o których mowa w pkt 18, aby można je było uznać za kwalifikujące się do rekompensaty kosztów emisji pośrednich.
- 8) Na podstawie wytycznych sektory produkcji nawozów i związków azotowych (NACE 20.15) oraz górnictwa rud żelaza (NACE 07.10) są sektorami, którym można udzielić rekompensaty kosztów emisji pośrednich. W przypadku niektórych produktów w tych sektorach, w szczególności nawozów azotowych lub towarów do ich produkcji, będzie również istniał obowiązek umarzania certyfikatów w ramach unijnego mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ („CBAM”) ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956⁴ w odniesieniu do emisji pośrednich⁵. Zgodnie z wytycznymi sektory te w pełni kwalifikują się z tytułu kosztów emisji pośrednich poniesionych w 2025 r. W przypadku przywozu w 2026 r. certyfikaty CBAM będą jednak musiały zostać umorzone po raz pierwszy w 2027 r. W związku z tym Komisja będzie ściśle monitorować szczególną sytuację w 2026 r., aby utrzymać kwalifikowalność produkcji nawozów i wydobywania rudy żelaza na podstawie wytycznych, a jednocześnie rozwiązać problem nakładania się zakresu tych dwóch instrumentów mających przeciwdziałać ucieczce emisji poprzez odpowiednie dostosowanie obliczania maksymalnej kwoty pomocy na podstawie wytycznych w odniesieniu do przedmiotowych produktów w tych dwóch sektorach.
- 9) Na podstawie najnowszych dostępnych danych zaktualizowano dla okresu 2026–2030 wskaźniki emisji CO₂ i obszary geograficzne w załączniku III do wytycznych. W związku z tym Komisja zauważa, że rekompensatę kosztów poniesionych w 2025 r. należy obliczyć na podstawie wartości określonych dla okresu 2021–2025.
- 10) W przypadku beneficjentów w niektórych państwach członkowskich spadek zaktualizowanych wskaźników emisji CO₂ w porównaniu z wartościami określonymi na lata 2021–2025 jest szczególnie wyraźny. Z tego powodu Komisja uważa, że jeśli wskaźnik emisji CO₂ określony w zmienionym załączniku III ulegnie znacznemu zmniejszeniu w następstwie niniejszej zmiany, uzasadnione jest stopniowe przechodzenie na zaktualizowany wskaźnik.
- 11) Komisja powinna zastosować zmiany, o których mowa w pkt 9 i 10, do kosztów poniesionych od 1 stycznia 2026 r.
- 12) W 2026 r. Komisja zamierza zmienić załącznik II w celu określenia wskaźników efektywności zużycia energii elektrycznej dla nowo kwalifikujących się sektorów. Dostępne informacje nie wskazują na żadne zasadnicze zmiany w procesach produkcji, a do istniejących wskaźników efektywności zużycia energii elektrycznej zastosowano współczynnik degresywności. W związku z tym Komisja uważa, że co do zasady nie

---

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956 z dnia 10 maja 2023 r. ustanawiające mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (Dz.U. L 130 z 16.5.2023, s. 52, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj>).

⁵ Chodzi tu o produkty wymienione w załączniku I do tego rozporządzenia, ale nie w załączniku II do tego samego rozporządzenia.

ma potrzeby aktualizacji istniejących wskaźników efektywności zużycia energii elektrycznej.

- 13) Rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2024/873⁶ dostosowano podejście do przydziału bezpłatnych uprawnień w oparciu o wskaźniki emisyjności dla produktów o zamienności paliw i energii elektrycznej, zgodnie z art. 10a ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE⁷. W związku z tym od 1 stycznia 2026 r. w odniesieniu do przedmiotowych produktów należy dostosować wytyczne w celu dopilnowania, aby producenci nie otrzymywali podwójnej rekompensaty za te same emisje przybierającej postać zarówno przydziału bezpłatnych uprawnień, jak i rekompensaty kosztów emisji pośrednich. Zasadniczo należy to zapewnić poprzez odjęcie wartości otrzymanych bezpłatnych uprawnień, które można przydzielić emisjom pośrednim, od kwoty rekompensaty kosztów emisji pośrednich przyznanej na podstawie wytycznych. Ponieważ nadal nie przyjęto jednak zaktualizowanych wartości wskaźników emisyjności dla produktów na lata 2026–2030 ani nie określono średniego unijnego wskaźnika emisji CO₂ dla tego okresu, zmiany zostaną wprowadzone później, tj. w 2026 r.
- 14) Jeżeli chodzi o wymogi określone w sekcji 5 wytycznych dotyczącej audytów energetycznych i systemów zarządzania, Komisja przypomina, że w pkt 55 wytycznych określono wymogi minimalne. W świetle średnio- i długoterminowych korzyści, jakich oczekuje się od takich inwestycji pod względem dekarbonizacji oraz wspierania czystej transformacji i konkurencyjności UE, zachęca się państwa członkowskie, by wyszły poza te wymogi. Jako alternatywa dla istniejących wariantów państwa członkowskie powinny mieć również możliwość wprowadzenia wymogu, aby beneficjenci inwestowali w nowe lub zmodernizowane aktywa, które przyczyniają się do obniżenia kosztów systemu elektroenergetycznego.
- 15) W ramach przeglądu dyrektywy 2003/87/WE i rozporządzenia (UE) 2023/956 Komisja będzie dążyć do zapewnienia odpowiednich środków (w formie wytycznych lub w innej formie) dotyczących rekompensaty kosztów pośrednich ETS na okres po 2030 r.

2. ZMIANY WYTYCZNYCH

- 16) W wytycznych wprowadza się następujące zmiany:
- 17) pkt 15 ppkt 10 otrzymuje brzmienie:

„wskaźnik emisji CO₂», w tCO₂/MWh, oznacza średnią ważoną intensywności emisji CO₂ z energii elektrycznej produkowanej z paliw kopalnych na różnych obszarach geograficznych. Ważenie odzwierciedla koszyk paliw kopalnych wykorzystywanych do produkcji energii na danym obszarze geograficznym. Wskaźnik emisji CO₂ to wynik podziału danych o emisji ekwiwalentu CO₂ sektora energetycznego przez produkcję energii elektrycznej brutto opartą na paliwach kopalnych w TWh. Do celów niniejszych wytycznych* obszary określono jako strefy geograficzne, a) które składają się z podrynków połączonych za pośrednictwem gieł

---

⁶ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2024/873 z dnia 30 stycznia 2024 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2019/331 w odniesieniu do przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii (Dz.U. L, 2024/873, 4.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/873/oj).

⁷ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj>).

energii elektrycznej lub b) na których nie istnieje zgłoszone przeciążenie, a w obydwu przypadkach godzinowe ceny rynku dnia następnego na giełdzie energii elektrycznej wykazują w znacznej liczbie wszystkich godzin w roku rozbieżność cen w EUR (przy zastosowaniu dziennych kursów wymiany EBC) wynoszącą maksymalnie 1 %. Tego typu zróżnicowanie regionalne odzwierciedla znaczenie elektrowni opalanych paliwem kopalnym dla końcowej ceny ustalonej na rynku hurtowym i ich roli jako elektrowni krańcowej w rankingu bilansowym. Sam fakt, że energia elektryczna jest przedmiotem wymiany handlowej między dwoma państwami członkowskimi nie oznacza jeszcze, że stanowią one ponadnarodowy region. Z uwagi na brak odpowiednich danych na szczeblu niższym niż krajowy obszary geograficzne obejmują całe terytorium co najmniej jednego państwa członkowskiego. Na tej podstawie można wyróżnić następujące obszary geograficzne: Hiszpania i Portugalia; Litwa, Łotwa i Estonia; Niemcy i Luksemburg; Bułgaria i Rumunia oraz wszystkie pozostałe państwa członkowskie oddzielnie. Odnosne maksymalne regionalne wskaźniki emisji CO₂, które mają zastosowanie jako wartości maksymalne, jeżeli zgłaszające państwo członkowskie nie ustaliło oceny wskaźnika emisji CO₂ opartego na zasadach rynkowych zgodnie z pkt 11, ujęto w załączniku III. Państwo członkowskie może zwrócić się do Komisji o obliczenie wskaźnika emisji CO₂ na podstawie danych dostępnych w 2026 r. i może zgłosić wynikający z tych obliczeń wskaźnik emisji CO₂ jako zmianę do swojego programu. Ten zaktualizowany wskaźnik emisji CO₂ może mieć zastosowanie do kosztów poniesionych już od 2026 r. Ten zaktualizowany wskaźnik emisji CO₂ nie ma wpływu na wskaźnik emisji CO₂ innych państw członkowskich wymienionych w załączniku III. Aby zapewnić równe traktowanie źródeł energii elektrycznej i uniknąć ewentualnych nadużyć, ten sam wskaźnik emisji CO₂ stosuje się do wszystkich źródeł zaopatrzenia w energię elektryczną (samodzielne wytwarzanie, umowy na dostawy energii elektrycznej lub zasilanie sieciowe) i do wszystkich beneficjentów pomocy w zainteresowanym państwie członkowskim. Jeśli maksymalny regionalny wskaźnik emisji CO₂ wymieniony w załączniku III jest niższy o co najmniej 15 % od maksymalnego regionalnego wskaźnika emisji CO₂ wymienionego poprzednio w tym załączniku lub zatwierdzonego przed 1 stycznia 2026 r. wskaźnika opartego na zasadach rynkowych, zainteresowane państwa członkowskie mogą zgłosić okres przejściowy, w którym nastąpi przejście z mającego zastosowanie poprzednio maksymalnego regionalnego wskaźnika emisji CO₂ na zaktualizowany wskaźnik na podstawie niniejszych wytycznych dla roku t, począwszy od 2026 r., które to przejście powinno się odbywać w równych rocznych etapach redukcji. Zaktualizowany maksymalny regionalny wskaźnik emisji CO₂ wymieniony w załączniku III ma zastosowanie najpóźniej do roku t = 2030;

* Niniejsze wytyczne nie stanowią instrumentów ustawodawczych i w związku z tym Wspólny Komitet EOG nie musi ich uwzględniać w Porozumieniu EOG. Urząd Nadzoru EFTA odpowiada za ustanawianie odpowiednich przepisów mających zastosowanie do państw EFTA, w tym metody ustalania współczynników emisji CO₂.”;

18) pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„Aby ograniczyć ryzyko zakłócenia konkurencji na rynku wewnętrznym, pomoc musi być ograniczona do sektorów, które są narażone na rzeczywiste ryzyko ucieczki emisji z powodu znacznych kosztów pośrednich faktycznie ponoszonych w wyniku przenoszenia kosztów związanych z emisją gazów cieplarnianych na ceny energii elektrycznej. Dla celów niniejszych wytycznych uznaje się, że rzeczywiste ryzyko

ucieczki emisji istnieje wtedy, gdy beneficjent prowadzi działalność w jednym z sektorów wymienionych w załączniku I. Sektor, którego nie wymieniono w załączniku I a który spełnia kryteria umożliwiające jego uwzględnienie w tym załączniku**, również można uznać za kwalifikujący się, o ile państwa członkowskie wykazą to za pomocą danych, które są reprezentatywne dla danego sektora lub podsektora na poziomie Unii, zweryfikowane przez niezależnego eksperta i odnoszące się do okresu co najmniej trzech ostatnich lat, dla których dane są dostępne. Jeżeli państwa członkowskie zamierzają rozszerzyć swoje odpowiednie programy na jakiegokolwiek nowy sektor lub podsektor, muszą zgłaszać wszelkie takie zmiany Komisji. Państwa członkowskie mogą w swoich programach zobowiązać się do uwzględnienia w przyszłości wszystkich dodatkowych sektorów lub podsektorów, których kwalifikowalność została wykazana przez inne państwo członkowskie i zatwierdzona przez Komisję, oraz do informowania Komisji o wszelkich takich przypadkach.

** Kryteria te obejmują: intensywność handlu powyżej 20 % i intensywność emisji pośrednich powyżej 0,32 kg CO₂/EUR, co skutkuje pośrednim wskaźnikiem ucieczki emisji powyżej 0,064. Odnośną metodykę opisano bardziej szczegółowo w dokumencie roboczym służb Komisji SWD(2020) 190 final.”;

19) pkt 27 otrzymuje brzmienie:

„Pomoc jest proporcjonalna i ma wystarczająco ograniczony negatywny wpływ na konkurencję i wymianę handlową, jeżeli nie przekracza 80 % kosztów emisji pośrednich poniesionych w sektorach wymienionych w tabeli 1 w załączniku I oraz 75 % w sektorach wymienionych w tabeli 2 w załączniku I lub wszelkich innych sektorach uznanych za kwalifikujące się zgodnie z procedurą określoną w pkt 21. Wskaźnik efektywności zużycia energii elektrycznej gwarantuje, że wsparcie dla nieefektywnych procesów produkcji pozostaje ograniczone i utrzymuje zachętę do rozpowszechniania technologii najbardziej efektywnych energetycznie.”;

20) pkt 31 otrzymuje brzmienie:

„Zważywszy, że w przypadku niektórych sektorów intensywność pomocy w wysokości 80 % w przypadku sektorów wymienionych w tabeli 1 w załączniku I oraz 75 % w przypadku sektorów wymienionych w tabeli 2 w załączniku I lub wszelkich innych sektorów uznanych za kwalifikujące się zgodnie z procedurą określoną w pkt 21 może nie być wystarczająca do zapewnienia odpowiedniej ochrony przed ryzykiem ucieczki emisji, państwa członkowskie mogą w razie potrzeby ograniczyć kwotę kosztów pośrednich pokrywanych na poziomie przedsiębiorstwa do 1,5 % wartości dodanej brutto danego przedsiębiorstwa w roku t. Wartość dodaną brutto przedsiębiorstwa należy obliczyć na podstawie obrotu powiększonego o produkcję skapitalizowaną, powiększonego o pozostałe dochody z działalności operacyjnej, powiększonego lub pomniejszonego o zmiany stanu zapasów, pomniejszonego o zakupy towarów i usług (które nie obejmują kosztów personelu), pomniejszonego o inne podatki od produktów, które są związane z obrotem, ale nie podlegają odliczeniu, pomniejszonego o cła i podatki związane z produkcją. Alternatywną metodą obliczania jest obliczanie z nadwyżki operacyjnej brutto przez dodanie kosztów personelu. Dochody i wydatki zaklasyfikowane jako finansowe lub nadzwyczajne w księgach rachunkowych przedsiębiorstwa nie są ujmowane w wartości dodanej. Wartość dodaną w cenach czynników produkcji oblicza się jako wartość „brutto”, gdyż nie odejmuje się korekt wartości (takich jak amortyzacja)***.

*** Kod 12 15 0 w ramach prawnych ustanowionych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 295/2008 z dnia 11 marca 2008 r. w sprawie statystyk strukturalnych dotyczących przedsiębiorstw (Dz.U. L 97 z 9.4.2008, s. 13).”;

21) pkt 55 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wdrażają zalecenia zawarte w sprawozdaniu z audytu tak, aby okres zwrotu z odnośnych inwestycji nie przekraczał 3 lat lub okresu zwrotu z inwestycji, o którym mowa w art. 10a ust. 1 akapit trzeci dyrektywy 2003/87/WE, w zależności od tego, który z tych okresów jest dłuższy, a koszty ich inwestycji były proporcjonalne; lub, alternatywnie”;

22) pkt 55 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) inwestują znaczną, wynoszącą co najmniej 50 %, kwotę pomocy w projekty, które prowadzą do znacznego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych z instalacji i znacznie poniżej mającego zastosowanie wskaźnika wykorzystywanego do przydziału bezpłatnych uprawnień w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji; lub”;

23) w pkt 55 po lit. c) dodaje się lit. d):

„d) inwestują co najmniej 50 % kwoty pomocy w nowe lub zmodernizowane aktywa, w przypadku których można w wymierny sposób wykazać, że wnoszą dodatkowy wkład w obniżenie kosztów systemu elektroenergetycznego, odzwierciedlając potrzeby rynkowe i systemowe w danym państwie członkowskim, i nie powodują przy tym wzrostu zużycia paliw kopalnych. Kwalifikująca się działalność inwestycyjna może obejmować na przykład: rozwój mocy wytwórczych energii odnawialnej, rozwiązania w zakresie magazynowania energii, środki mające na celu zwiększenie elastyczności po stronie popytu, poprawę efektywności energetycznej, która ma wpływ na zapotrzebowanie na energię elektryczną, oraz rozwój elektrolizerów do produkcji wodoru odnawialnego lub niskoemisyjnego. Kwalifikują się również inwestycje mające na celu elektryfikację. Państwa członkowskie mogą ustanowić bardziej ograniczony wykaz kwalifikowalnych inwestycji, ale w wykazie muszą się znaleźć inwestycje mające na celu zwiększenie elastyczności po stronie popytu.”;

24) pkt 67 otrzymuje brzmienie:

„Od dnia 1 stycznia 2026 r. do dnia 31 grudnia 2030 r. zastosowanie będą miały zaktualizowane wskaźniki emisji CO₂ i obszary geograficzne. W 2026 r. Komisja uzupełni niniejsze wytyczne o wskaźniki efektywności zużycia energii elektrycznej obejmujące sektory dodane do zmienionego wykazu sektorów kwalifikujących się ujętego w załączniku I oraz o dostosowanie w celu uwzględnienia pokrywania się pomocy przyznanej na podstawie niniejszych wytycznych z obowiązkiem umarzenia certyfikatów na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956^{****} w odniesieniu do emisji pośrednich w przypadku sektorów produkcji nawozów i związków azotowych oraz górnictwa rud żelaza^{*****}. W związku z tym państwa członkowskie są zobowiązane do zmiany, w razie potrzeby, swoich odpowiednich programów w celu dostosowania ich do zmienionych wytycznych.

^{****} Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/956 z dnia 10 maja 2023 r. ustanawiające mechanizm dostosowywania cen na granicach

z uwzględnieniem emisji CO₂ (Dz.U. L 130 z 16.5.2023, s. 52, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj>).

***** Ma to miejsce w przypadku produktów wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia, ale nie w załączniku II do tego samego rozporządzenia.”;

25) dodaje się pkt 69:

„Zgodnie z art. 108 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Komisja proponuje państwom członkowskim następujące stosowne środki:

- a) państwa członkowskie zmieniają, w razie potrzeby, istniejące programy pomocy w celu dostosowania ich do niniejszych zmienionych wytycznych nie później niż do dnia 30 czerwca 2026 r.;
- b) państwa członkowskie wyrażają wyraźną i bezwarunkową zgodę na stosowne środki zaproponowane w lit. a) powyżej w ciągu dwóch miesięcy od daty publikacji zmian do niniejszych wytycznych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. W razie braku jakiegokolwiek odpowiedzi Komisja uzna, że dane państwo członkowskie nie zgadza się na proponowane środki.”;

26) załącznik I otrzymuje brzmienie:

„Załącznik I

Sektory, które uznaje się za narażone na rzeczywiste ryzyko ucieczki emisji z powodu kosztów emisji pośrednich

Tabela 1

	Kod NACE*****	Opis
1.	14.11	Produkcja odzieży skórzanej
2.	24.42	Produkcja aluminium
3.	20.13	Produkcja pozostałych podstawowych chemikaliów nieorganicznych
4.	24.43	Produkcja ołowiu, cynku i cyny
5.	17.11	Produkcja masy włóknistej
6.	17.12	Produkcja papieru i tektury
7.	24.10	Produkcja surówki żelazostopów, żeliwa i stali oraz wyrobów hutniczych
8.	19.20	Wytwarzanie i przetwarzanie produktów rafinacji ropy naftowej
9.	24.44	Produkcja miedzi
10.	24.45	Produkcja pozostałych metali nieżelaznych
11.		Następujące podsektory w ramach sektora tworzyw sztucznych (20.16):
	20.16.40.15	Glikole polietylenowe oraz pozostałe alkohole polieterowe, w formach podstawowych

	Kod NACE*****	Opis
12.		Wszystkie kategorie produktu w sektorze odlewnictwa żelaza (24.51)
13.		Następujące podsektory w ramach sektora włókna szklanego (23.14):
	23.14.12.10	Maty z włókna szklanego
	23.14.12.30	Woale z włókna szklanego
14.		Następujące podsektory w ramach sektora gazów przemysłowych (20.11):
	20.11.11.50	Wodór
	20.11.12.90	Nieorganiczne związki tlenowe niemetali

Tabela 2

	Kod NACE*****	Opis
1.	07.29	Górnictwo pozostałych rud metali nieżelaznych
2.	07.10	Górnictwo rud żelaza
3.	20.17	Produkcja kauczuku syntetycznego w formach podstawowych
4.	20.60	Produkcja włókien chemicznych
5.	20.16	Produkcja tworzyw sztucznych w formach podstawowych *****
6.	13.10	Przygotowanie i przędzenie włókien tekstylnych
7.	23.31	Produkcja ceramicznych kafli i płytek
8.	20.12	Produkcja barwników i pigmentów
9.	13.95	Produkcja włóknin i wyrobów wykonanych z włóknin, z wyłączeniem odzieży
10.	23.14	Produkcja włókien szklanych *****
11.	27.20	Produkcja baterii i akumulatorów
12.	20.14	Produkcja pozostałych podstawowych chemikaliów organicznych
13.	20.15	Produkcja nawozów i związków azotowych
14.	10.41	Produkcja olejów i pozostałych tłuszczów płynnych
15.	11.06	Produkcja słodu
16.	16.21	Produkcja arkuszy fornirowych i płyt wykonanych na bazie drewna
17.	23.11	Produkcja szkła płaskiego
18.	23.13	Produkcja szkła gospodarczego
19.	24.31	Produkcja prętów ciągnionych na zimno

	Kod NACE*****	Opis
20.	24.34	Produkcja drutu
21.		Następujący podsektor w ramach sektora produkcji pozostałych wyrobów chemicznych, gdzie indziej niesklasyfikowanej (20.59):
	20.59.56.70	Mieszane alkilobenzeny, mieszane alkilonaftaleny, z wyłączeniem objętych HS 2707 lub 2902
22.		Następujący podsektor w ramach sektora produkcji pozostałych wyrobów z mineralnych surowców niemetalicznych, gdzie indziej niesklasyfikowanej (23.99):
	23.99.19.10	Wełna żuźlowa, wełna skalna i podobne wełny mineralne (z wyłączeniem wełny szklanej), włącznie z ich mieszaninami, luzem, w arkuszach lub w belach

***** W zakresie, w jakim na statystyczną klasyfikację określonej działalności gospodarczej do danego kodu NACE wpłynęła ostatnia aktualizacja NACE (rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/137 z dnia 10 października 2022 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2, Dz.U. L 19 z 20.1.2023, s. 5, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/137/oj), państwa członkowskie mogą bądź korzystać ze zmienionej klasyfikacji, bądź też polegać na klasyfikacji obowiązującej w momencie przyjęcia wytycznych.

***** Ma to zastosowanie do tego sektora, z wyjątkiem podsektorów już wymienionych w tabeli 1.”;

27) załącznik III otrzymuje brzmienie:

„Załącznik III

Maksymalne regionalne wskaźniki emisji CO₂ na różnych obszarach geograficznych (tCO₂/MWh)

Obszar geograficzny	Obowiązujący wskaźnik emisji CO₂.
Hiszpania, Portugalia	0,47
Litwa, Łotwa, Estonia	0,76
Niemcy, Luksemburg	0,73
Bułgaria, Rumunia	0,91
Belgia	0,37
Czechy	0,89
Dania	0,54
Irlandia	0,44
Grecja	0,58
Francja	0,43
Chorwacja	0,51
Włochy	0,44

Obszar geograficzny	Obowiązujący wskaźnik emisji CO₂.
Cypr	0,72
Węgry	0,50
Malta	0,40
Niderlandy	0,44
Austria	0,33
Polska	0,78
Słowenia	0,75
Słowacja	0,58
Finlandia	0,62
Szwecja	0,60

”

- 28) Komisja będzie stosować zasady określone w niniejszym komunikacie od dnia 22 grudnia 2025 r. Zasady określone w pkt 17 i 27 Komisja będzie stosować od dnia 1 stycznia 2026 r. W przypadku kosztów poniesionych od dnia 1 stycznia 2025 r. państwa członkowskie mogą powołać się na zmieniony załącznik I i pkt 27 i 31.